

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého rozšířeného senátu)

3. října 2012 *

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Žádost o přístup ke zprávám pozorovatelů Evropské unie přítomných v Chorvatsku v období od 1. do 31. srpna 1995 — Odepření přístupu — Riziko porušení ochrany mezinárodních vztahů — Dřívější zpřístupnění“

Ve věci T-465/09,

Ivan Jurašinović, s bydlištěm v Angers (Francie), zastoupený M. Jarrym a N. Amara-Lebretem, advokáty,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené C. Fekete a K. Zieleškievicz, poté C. Fekete a J. Herrmannem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 21. září 2009, kterým byl poskytnut přístup k některým zprávám pozorovatelů Evropské unie přítomných v Chorvatsku v oblasti Knin v období od 1. do 31. srpna 1995,

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát),

ve složení N. J. Forwood, předseda, F. Dehousse, M. Prek, J. Schwarcz (zpravodaj) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. dubna 2012,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dopisem ze dne 4. května 2009 požádal žalobce I. Jurašinović na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) generálního

* Jednací jazyk: francouzština.

tajemníka Rady Evropské unie o přístup ke zprávám pozorovatelů Evropského společenství přítomných v Chorvatsku v oblasti Knin v období od 1. do 31. srpna 1995 (dále jen „zprávy“) a k dokumentům nazvaným „ECMM RC Knin Log reports“.

- 2 Dopisem ze dne 27. května 2009 oznámil generální tajemník Rady žalobci, že z důvodu velkého počtu dokumentů, kterých se jeho žádost potenciálně týká, a jejich zvláště citlivé povahy, je třeba prodloužit lhůtu k odpovědi na žádost o přístup v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1049/2001.
- 3 Rozhodnutím ze dne 17. června 2009 generální tajemník Rady zamítl žalobcovu žádost o přístup a uplatnil vůči němu výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážce nařízení č. 1049/2001 na ochranu veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, přičemž vycházel z okolností, že požadované dokumenty mohly v případě zpřístupnění způsobit jednak nové komplikace ve vztazích Unie s jednotlivými stranami konfliktů v bývalé Jugoslávii a s dalšími dotčenými zeměmi, a jednak byly součástí archivních fondů, které Unie poskytla k dispozici státnímu zastupitelství i ministerstvu obrany v rámci řízení proti A. Gotovinovi před mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii zřízeným Organizací spojených národů (dále jen „ICTY“).
- 4 Dopisem ze dne 27. června 2009 podal žalobce potvrzující žádost o přístup k dokumentům (dále jen „potvrzující žádost“).
- 5 Dopisem ze dne 2. července 2009 oznámil generální tajemník Rady žalobci, že potvrzující žádost bude posouzena před datem 1. října 2009; žalobce s touto lhůtou projevil nesouhlas.
- 6 Rozhodnutím ze dne 21. září 2009 Rada částečně zpřístupnila osm zpráv a ve zbývajících částech žádost o přístup zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 7 Rada v napadeném rozhodnutí zaprvé připomněla předmět a rozsah žádosti žalobce o přístup, jakož i cíl pozorovatelské mise Evropského společenství (dále jen „ECMM“) při konfliktech v bývalé Jugoslávii a podmínky, za nichž ECMM splnila svůj úkol. Rada zadruhé uvedla, že nemá v evidenci žádný dokument nazvaný „ECMM RC Knin Log reports“. Rada měla zatřetí za to, že zveřejnění zpráv by ohrozilo zájmy Unie, jelikož by ohrozilo její mezinárodní vztahy a vztahy jejích členských států s tímto evropským regionem, jakož i veřejnou bezpečnost, a zejména pak bezpečnost a tělesnou integritu pozorovatelů, svědků a jiných informačních zdrojů, jejichž identita a posudky by byly zpřístupněním zpráv odhaleny. Rada začtvrté usoudila, že zprávy mají nadále zvýšenou úroveň citlivosti, přestože od událostí, které popisují, uplynulo čtrnáct let. Rada zapáté odmítla zvláštní zájem na prokázání historické pravdy zahájením soudních řízení proti válečným zločincům s cílem získat odškodnění pro jejich oběti, který žalobce uplatňuje ve své potvrzující žádosti. Rada zašesté oznámila žalobci, že přístup ke zprávám poskytla ICTY v rámci procesu s A. Gotovinou v souladu se zásadou mezinárodní spolupráce s mezinárodním tribunálem zřízeným Radou bezpečnosti Spojených národů. Rada se zasedmé rozhodla neuplatnit argument ohledně řádného průběhu probíhajících trestních řízení. Závěrem Rada poskytla částečný přístup k osmi zprávám a odmítla předat jakoukoliv další zprávu na základě výjimek vycházejících z ochrany veřejné bezpečnosti a mezinárodních vztahů v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) první a třetí odrážkou nařízení č. 1049/2001.
- 8 V příloze k napadenému rozhodnutí Rada uvedla seznam 205 zpráv, které ECMM sepsala v období od 1. do 31. srpna 1995 a které jsou předmětem žádosti o přístup.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. listopadu 2009 podal žalobce tuto žalobu.

- 10 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Radě, aby mu vyplatila částku ve výši 2 000 eur bez daně, tj. 2 392 eur, včetně veškerých daní, z titulu nákladů řízení spolu s úroky v sazbě Evropské centrální banky ode dne, kdy byla tato žaloba zapsána do rejstříku Tribunálu.
- 11 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.
- 12 Podáním zapsaným do rejstříku kanceláře Tribunálu dne 21. ledna 2010 žalobce Tribunál, aby v rámci organizačního procesního opatření požádal Radu či příslušný unijní orgán o předložení rozhodnutí, která se týkala poskytnutí dokumentů ICTY, jichž se žalobce dožadoval v rámci procesu s A. Gotovinou, a o předložení dopisů, jež Rada či příslušný unijní orgán k uvedeným zaslaným dokumentům přiložily.
- 13 Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil repliku ve stanovené lhůtě, byla písemná část řízení ukončena dne 19. dubna 2010.
- 14 V rámci organizačního procesního opatření požádal Tribunál Radu, aby mu sdělila, které z 205 zpráv uvedených v příloze k napadenému rozhodnutí poskytla obhájci A. Gotoviny v rámci řízení, jež bylo proti němu zahájeno před ICTY.
- 15 Dopisy ze dne 28. října, 28. listopadu a 19. prosince 2011 Rada požádala o prodloužení lhůty pro odpověď na otázku položenou Tribunálem do dne 6. ledna 2012 a poté do dne 16. února 2012. Tribunál těmto žádostem vyhověl a Rada odpověděla na uvedenou otázku dne 16. února 2012.
- 16 Dopisem ze dne 2. prosince 2011 zaslal žalobce své vyjádření k rozhodnutí Tribunálu prodloužit lhůtu poskytnutou Radě k odpovědi na uvedenou otázku do 6. ledna 2012 a předložil rozsudek prvního senátu prvního stupně ICTY ze dne 14. dubna 2011, Prokurátor v. Ante Gotovina, Ivan Čermak et Mladen Markač. Žalobce rovněž požádal o vyloučení zaměstnanců Rady z řízení na základě čl. 41 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu Tribunálu. Tento dopis byl založen do spisu a Rada předložila své vyjádření dne 13. ledna 2012.
- 17 Jednání bylo stanoveno na den 16. listopadu 2011, avšak na žádost Rady bylo třikrát odloženo, a to na 18. prosince 2011, na 18. ledna, následně na 21. března 2012 a poté na žádost žalobce opět na 25. dubna 2012.

Právní otázky

K opodstatněnosti návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozhodnutí

- 18 Za účelem zpochybnění napadeného rozhodnutí žalobce vznáší tři žalobní důvody, z nichž první vychází z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, druhý z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti veřejné bezpečnosti podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky uvedeného nařízení a třetí z dřívějšího zpřístupnění.

- 19 Nejprve je třeba konstatovat, že za účelem toho, aby nebylo žalobci poskytnuto všech 205 zpráv, o jejichž zpřístupnění žádal, Rada v napadeném rozhodnutí uplatnila současně výjimky založené na ochraně veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů a na ochraně veřejného zájmu v oblasti veřejné bezpečnosti.
- 20 K právnímu opodstatnění napadeného rozhodnutí právně tedy postačí, aby jedna ze dvou výjimek, které Rada uplatnila za účelem odmítnutí přístupu ke zprávám, byla uplatněna oprávněně.
- 21 Nejprve je tedy třeba přezkoumat první žalobní důvod, vycházející z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky nařízení č. 1049/2001.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky nařízení č. 1049/2001

– Úvodní poznámky

- 22 Nejprve je třeba připomenout, že nařízení č. 1049/2001 má za cíl, jak uvádějí jeho bod 4 odůvodnění a článek 1, přiznat veřejnosti co nejširší právo přístupu k dokumentům orgánů (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. s. I-4723, bod 33).
- 23 Toto právo nicméně podléhá určitým omezením založeným na důvodech veřejného nebo soukromého zájmu (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 62).
- 24 Konkrétně nařízení č. 1049/2001 v souladu s jeho bodem 11 odůvodnění stanoví v článku 4, že orgány odeprou přístup k dokumentu, jestliže by jeho zpřístupnění vedlo k porušení jednoho ze zájmů chráněných tímto článkem (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533, bod 71).
- 25 Dále, pokud je orgán požádán o zpřístupnění dokumentu, je povinen posoudit v každém jednotlivém případě, zda se na tento dokument vztahují výjimky z práva na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů vyjmenované v článku 4 nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 22 výše, bod 35). S ohledem na cíle, které toto nařízení sleduje, je třeba tyto výjimky vykládat a uplatňovat striktně (rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 22 výše, bod 36).
- 26 Soudní dvůr nicméně připustil, že zvláště citlivá a zásadní povaha zájmů chráněných v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 ve spojení se závazným charakterem odepření přístupu, které musí podle zmíněného ustanovení orgán namítat, pokud by zpřístupnění dokumentu veřejnosti poškodilo tyto zájmy, přiznává rozhodnutí, které tak musí být orgánem přijato, komplexní a choulostivý charakter, který si žádá mimořádný stupeň obezřelosti. Takové rozhodnutí tedy vyžaduje prostor pro uvážení (rozsudek Sison v. Rada, bod 23 výše, bod 35).
- 27 Závěrem je třeba uvést, že kritéria uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 jsou velmi obecná, neboť jak vyplývá ze znění tohoto ustanovení, odepření přístupu musí být namítáno, jestliže by zpřístupnění dotčeného dokumentu „porušilo“ ochranu „veřejného zájmu“, zejména pokud jde o „mezinárodní vztahy“ (rozsudek Sison v. Rada, bod 23 výše, bod 36).

28 V důsledku toho musí být přezkum prováděný Tribunálem stran legality rozhodnutí orgánů, které odepřely přístup k dokumentům z důvodu výjimek týkajících se veřejného zájmu stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001, omezen na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zneužití pravomoci (rozsudek Sison v. Rada, bod 23 výše, bod 34).

– Závěry Tribunálu

29 V rámci prvního žalobního důvodu žalobce zaprvé tvrdí, že ochrana veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů se na zprávy neuplatní, poněvadž mají neutrální povahu, která nemůže být zpochybněna hodnoceními a posouzeními, jež uvedené zprávy obsahují. Žalobce je dále toho názoru, že poskytnutí zpráv, které popisují události, od nichž uplynulo čtrnáct let, může prokázat historickou pravdu a práva obětí na náhradu utrpěných škod. Zadruhé vzhledem k tomu, že tyto zprávy byly vypracovány před čtrnácti lety, jejich poskytnutí nemůže ohrozit ochranu tohoto veřejného zájmu, ale umožní stíhat případné válečné zločiny. Žalobce se zatřetí domnívá, že tyto zprávy nejsou citlivými dokumenty, jelikož nebyly v tomto smyslu klasifikovány v souladu s článkem 9 nařízení č. 1049/2001.

30 Rada zpochybňuje argumenty žalobce.

31 V první řadě je třeba připomenout, že Rada v napadeném rozhodnutí zaprvé zdůraznila cíle, které měla mise ECMM naplnit, a podmínky, za nichž byla mise splněna. V bodě 7 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že „prvním cílem [ECMM] bylo přispět k překonání vývoje politické situace a přispět k ostraze hranic v oblasti bezpečnosti západního Balkánu a k řešení otázek vztahů mezi etniky a návratu uprchlíků“. Rada v tomto ohledu upřesnila, že zprávy obsahovaly každodenní informace, zvláštní zprávy, aktuální zprávy a týdenní přehledy, které vypracovali pozorovatelé ECMM v oblasti Knin v období od 1. do 31. srpna 1995.

32 V tomtéž bodě 7 napadeného rozhodnutí Rada také upřesnila povahu informací obsažených v těchto jednotlivých zprávách, které se týkaly zejména „sledování a analýzy přemísťování a činnosti vojenských jednotek a policejních sil, včetně bombardování, porušení příměří, přestřelek [a] jiných vojenských aspektů, [včetně] diskuzí pozorovatelů se styčnými důstojníky, jakož i informací poskytnutých zdroji“. Rada má za to, že zprávy dále obsahovaly „vyjádření týkající se svobody a omezování přemísťování, politického monitorování, [zejména pak] prohlášení vysokých činitelů při návštěvě v oblasti [Knin], městských zástupců, rozhovorů se [členy] armádních a policejních sil, jakož [i] občanské společnosti, monitorování oblastí lidských práv, [tj. informací o] násilí vůči civilnímu obyvatelstvu jejich majetku, evakuaci, ztrátě na lidských životech, tocích a přepravě uprchlíků, výstavbě nebo demolici občanských struktur a důsledcích bombardování“.

33 Co se týče podmínek, ve kterých ECMM prováděla svoji činnost, Rada v bodě 8 napadeného rozhodnutí uvedla, že probíhala „ve zvláště napjaté atmosféře na úrovni politické, vojenské i lidskoprávní“ a že řada zpráv byla vypracována „na základě důvěrných rozhovorů s účastníky i místními svědky“, takže obsah zpráv byl sdělen pouze velitelům a místním členům ECMM.

34 Zadruhé Rada v bodech 9 až 12 napadeného rozhodnutí uvedla důvody, proč nebylo obecně možné zpřístupnit žalobci informace obsažené ve zprávách. Body 9 a 11 se konkrétně týkají toho, jak Rada uplatňuje výjimky týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, přičemž bod 10 je věnován výjimce týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti veřejné bezpečnosti.

35 V bodě 9 napadeného rozhodnutí Rada zdůraznila, že zveřejnění zpráv „by ohrozilo mezinárodní vztahy [Unie] a jejích členských států s uvedenou oblastí, které jsou stále křehké, jelikož by byly zpřístupněny detailní informace o vyjádřeních, posouzeních a analýzách, které si vyměňovali jednotliví členové [ECMM] o politické, vojenské a bezpečnostní situaci v oblasti“. Podle Rady by odhalení

obsahu zpráv bylo „v rozporu s cílem, jímž je poskytnout [Unii] co možná nejpodrobnější informace, které jí umožní určit politiku ve vztahu k západnímu Balkánu“. Rada měla za to, že „zachování důvěrnosti zpráv [bylo do té chvíle] klíčovým faktorem k posílení dialogu a spolupráce se zeměmi v regionu“.

- 36 V bodech 11 a 12 napadeného rozhodnutí Rada odpověděla na argumenty, které žalobce předložil v průběhu správního řízení a které se týkaly období čtrnácti let, jež uplynulo od událostí, a na okolnost, že zveřejnění zpráv, které měly objektivní povahu, by umožnilo prokázat historickou pravdu a obětem otevřít cestu k náhradě utrpených ztrát a škod. Rada měla v tomto ohledu za to, že na jednu stranu „zprávy měly čtrnáct let po [jejich] vypracování [...] nadále zvýšenou úroveň citlivosti, jelikož obsah[ovaly] citlivé informace ohledně regionu, ve kterém [bylo] stále klíčovým zájmem posílení stability“, a na druhou stranu Rada nemohla „zohlednit zvláštní zájem [, který měl žalobce] na získání [zpráv]“, jelikož by byla v souladu s platnými právními předpisy povinna „se ke zpřístupnění [zpráv] veřejnosti vyjádřit na bázi *erga omnes*“.
- 37 V druhé řadě je třeba zdůraznit, jak Rada uvedla v žalobní odpovědi, že z kontextu, ve kterém probíhaly mise ECMM, i z obsahu zpráv, jaký je uveden v napadeném rozhodnutí, vyplývá, že zprávy mají zvláště citlivou povahu. Zprávy totiž obsahují vyjádření, posouzení a analýzy ohledně politické, vojenské a bezpečnostní situace v oblasti Knin v srpnu 1995 během a po útoku chorvatských sil nazvaném „Operace bouře“, který byl zahájen s cílem odtrhnout srbským silám oblast Krajina, kterou od roku 1991 učinily součástí Republiky srbské Krajina.
- 38 Podle návrhu Rady je třeba mít za to, že taková vyjádření a posouzení, jakož i analýzy, pro které jsou základem, byla určena k tomu, aby Radě pomohla stanovit politiku Unie ve vztahu k jednotlivým stranám konfliktu v době, kdy byly dané zprávy sepsány. Dále měla Rada s ohledem na obecný kontext, ve kterém byly zprávy vypracovány, a na informace, které obsahují, oprávněně za to, že jednotlivá vyjádření a posouzení v nich uvedená měla k datu vydání napadeného rozhodnutí stále citlivou povahu, přestože od událostí, které vedly k vypracování těchto zpráv, uplynulo čtrnáct let.
- 39 V tomto bodě je třeba připomenout – jak to učinila Rada v napadeném rozhodnutí a v žalobní odpovědi – že politiky Unie v oblasti západního Balkánu mají za cíl přispět k míru, stabilitě a trvalému usmíření v této oblasti, zejména za účelem posílení integrace zemí v tomto evropském regionu ve vztahu k Unii, což jsou cíle, jejichž reálnost nebo relevanci žalobce nijak nezpochybňuje. Zpřístupnění informací nebo posudků obsažených ve zprávách ke dni vydání napadeného rozhodnutí mohlo ohrozit sledování těchto cílů, jelikož by byly odhaleny skutečnosti, které mohly vést ke vzniku nebo ke zvýšení nenávisti nebo napětí mezi jednotlivými komunitami zemí, jež byly stranami konfliktu v bývalé Jugoslávii nebo mezi nástupnickými zeměmi Jugoslávie, čímž by byla oslabena důvěra států západního Balkánu v integrační proces.
- 40 Rada tedy měla v napadeném rozhodnutí oprávněně za to, že zpřístupnění zpráv mohlo ohrozit cíle, které Unie v tomto evropském regionu sledovala, a ohrozit tedy mezinárodní vztahy, jelikož by tímto byla odhalena vyjádření nebo posouzení ECMM ohledně politické, vojenské a bezpečnostní situace v rozhodující fázi konfliktu mezi chorvatskými a federálními jugoslávskými silami.
- 41 Žádný z argumentů předložených na podporu prvního žalobního důvodu nemůže tento závěr zpochybnit, zároveň žalobce ani netvrdil, že Rada neprovedla konkrétní a individuální přezkum zpráv.
- 42 Pokud jde zaprvé o údajnou neutrální povahu zpráv, je vzhledem k tomu, že ECMM nebyla stranou konfliktu, třeba konstatovat, že taková okolnost nemá žádný dopad na otázku, zda zpřístupnění zpráv mohlo či nemohlo ohrozit ochranu veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů.
- 43 Jak Rada uvedla v napadeném rozhodnutí, zprávy obsahují vyjádření, posouzení a analýzy ohledně politické, vojenské a bezpečnostní situace v oblasti Knin během srpna roku 1995. Kdyby byly tyto jednotlivé údaje zpřístupněny, přestože měly ke dni vydání napadeného rozhodnutí nadále citlivou

povahu (viz body 37 a 38 výše), mohly ohrozit sledování cílů Unie připomenutých v bodě 39 výše a vytvořit situaci, která by oslabila důvěru států západního Balkánu v integrační proces ve vztahu k Unii. Kromě toho takové údaje by mohly být vnímány jako hodnocení jednotlivých stran konfliktů v bývalé Jugoslávii. Důsledky, které mohlo případné zpřístupnění zpráv vyvolat, tedy nemají souvislost s neutralitou ECMM a uvedených zpráv.

- 44 Zadruhé argument, který je založen na tom, že mezi událostmi, které jsou popsány ve zprávách, a napadeným rozhodnutím uplynulo čtrnáct let, nemůže sám o sobě prokázat, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když ke všem uvedeným zprávám odepřela přístup. Skutečnost, že se taková doba rovná téměř polovině maximální doby třiceti let stanovené v čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001, jež chrání dokumenty, na které se výjimka uplatní, neumožňuje prokázat, že výjimka založená na ochraně veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů nebyla uplatněna řádně.
- 45 Jedinou událostí, kterou žalobce uplatnil pro účely konstatování, že se situace uklidnila, a bylo tedy odůvodněné zpřístupnit veškeré zprávy, je přistoupení Chorvatské republiky k Unii stanovené na den 1. července 2013. S ohledem na obsah uvedených zpráv a na podmínky, za nichž byly vypracovány, jak bylo uvedeno v bodech 31 až 33 výše, však tato okolnost nestačí k prokázání toho, že zpřístupnění zpráv nemohlo ke dni přijetí napadeného rozhodnutí ohrozit veřejný zájem, který Rada v projednávaném případě vyzdvihuje, když Unie navíc ke dni přijetí napadeného rozhodnutí nepřijala žádné rozhodnutí ohledně přistoupení tohoto státu. Konečně tato okolnost nezpochybně konstatování Rady v napadeném rozhodnutí, že zachovaná důvěrnost zpráv byla klíčovým faktorem při posílení dialogu a spolupráce se zeměmi v tomto evropském regionu.
- 46 Jak uvádí Rada na svou obranu, okolnost, že zprávy byly považovány za nezbytné pro účely vyšetřování a stíhání vedených prokurátorem ICTY v procesu s A. Gotovinou, mimoto nasvědčuje tomu, že zprávy mají nadále citlivou povahu, navzdory době, která uplynula od jejich vypracování.
- 47 Pokud jde zatřetí o argument, že zprávy mohou přispět k prokázání historické pravdy a práv obětí na náhradu škody, lze na žalobce pohlížet v tom smyslu, že uplatňuje převažující veřejný zájem, který by měl být důvodem pro zveřejnění zpráv. Je však třeba připomenout, že ze znění čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že pokud jde o výjimky z práva na přístup uvedené v tomto ustanovení, orgán je povinen odepřít tento přístup, kdyby zpřístupnění dokumentu veřejnosti mohlo poškodit zájmy, které zmíněné ustanovení chrání, aniž by bylo na rozdíl od toho, co stanoví zejména odstavec 2 téhož článku, v tomto případě namísto vyvažovat požadavky spojené s ochranou zmíněných zájmů a požadavky vyplývající z jiných zájmů (rozsudek Sison v. Rada, bod 23 výše, bod 46). Vznesený argument tedy musí být zamítnut.
- 48 V rozsahu, v němž žalobce uplatňuje zájem na zpřístupnění zpráv z důvodu uvedeného v žalobě, že zprávy mají „prvořadý“ význam v rámci jeho činnosti advokáta, který je „jak je obecně známo veřejně zapojen do stíhání válečných zločinců“, je třeba takový argument odmítnout z těchž důvodů, které jsou uvedeny v bodě 47 výše.
- 49 Co se týče argumentu uplatněného na jednání, který vychází z veřejného zájmu na poskytnutí přístupu k užitečným dokumentům, jenž vyvažuje veřejný zájem zakládající výjimku uplatněnou v projednávaném případě, je třeba připomenout, že nařízení č. 1049/2001 stanoví, že se použití výjimek upravených v jeho článku 4 neuplatní, jestliže je zpřístupnění dotčeného dokumentu odůvodněno převažujícím veřejným zájmem, což ovšem platí pouze v případě výjimek stanovených v jeho odstavcích 2 a 3 (viz bod 47 výše).
- 50 Začtvrté se žalobce opírá o neexistenci klasifikace zpráv ve smyslu článku 9 nařízení č. 1049/2001 pro účely závěru, že Rada vůči němu nemohla uplatnit výjimku vycházející z ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů. Rada se již nemůže odvolávat na citlivou povahu zpráv s cílem bránit jejich zpřístupnění, když je nikdy neklasifikovala jako citlivé.

- 51 Článek 9 nařízení č. 1049/2001 stanoví zvláštní režim pro přístup ke klasifikovaným dokumentům, zejména pokud jde o osoby, které vyřizují žádosti o přístup, a o nutnost získat předchozí souhlas původce. Článek 9 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 kromě toho stanoví, že každé rozhodnutí o odepření přístupu ke klasifikovanému dokumentu je založeno na důvodech, které nepoškodí zájmy, jež chrání článek 4 uvedeného nařízení. Jak tvrdí Rada, z těchto ustanovení vůbec nevyplývá, že chybějící klasifikace dokumentu zakazuje orgánu, aby k němu odepřel přístup kvůli riziku porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, protože tento dokument obsahuje citlivé údaje. Rada se tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když na žádost o přístup k neutajovaným dokumentům uplatnila výjimku týkající se mezinárodních vztahů.
- 52 Zapáté a závěrem byla na jednání byla přednesena možnost poskytnout částečný přístup ke zprávám takovým způsobem, že se rozliší mezi údaji ve zprávách, které spadají pod ochranu veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, a údaji, především ryze faktickými, o něž mohl mít žalobce zájem.
- 53 Je však nutné konstatovat, jak uvedla Rada, že konkrétní informace obsažené v pěti z osmi zpráv, ke kterým žalobce získal částečný přístup, jsou uvedeny pod názvem „Press reports“ (tiskové zprávy) a podle Rady se vždy jedná o informace, které byly zpřístupněny veřejnosti. Co se týče ostatních tří zpráv, je třeba konstatovat, že neobsahují ani tiskové zprávy ani záznamy o skutečnostech a poskytují pouze obecné informace o situaci na místě. Předpoklad, o který se opírá argument uvedený v předcházejícím bodě, tedy neumožňuje tomuto argumentu obstát, jelikož skutkové okolnosti, které byly žalobci zpřístupněny, jsou informace zveřejněné v okamžiku vypracování každé z dotčených zpráv.
- 54 Tento poslední argument je tudíž třeba zamítnout a s ním zamítnout i první žalobní důvod v plném rozsahu. V důsledku toho již není třeba přezkoumávat druhý žalobní důvod vycházející z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti veřejné bezpečnosti, jelikož Rada v projednávaném případě řádně a v souladu s právem uplatnila výjimku týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, což stačí k odůvodnění odepření úplného přístupu ke zprávám.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z dřívějšího zpřístupnění

- 55 Žalobce tvrdí, že Rada poskytla ICTY přístup ke zprávám nikoli na základě údajné zásady mezinárodní spolupráce s mezinárodním tribunálem zřízeným Radou bezpečnosti Spojených národů, jelikož taková zásada neexistuje, ale na základě nařízení č. 1049/2001. Zprávy totiž byly oznámeny A. Gotovinovi, který je občanem Unie francouzské státní příslušnosti, prostřednictvím jeho advokátů. Jelikož zpřístupnění, které již bylo uskutečněno, mělo povahu *erga omnes*, Rada nemohla bránit zpřístupnění zpráv žalobci, neboť by se dopustila diskriminace na základě etnického původu nebo skutečné či předpokládané náboženské příslušnosti žalobce.
- 56 Rada zpochybňuje argumenty žalobce.
- 57 Zprv, ačkoliv se žalobce domnívá, že zprávy nemohly být poskytnuty A. Gotovinovi na základě zásady mezinárodní spolupráce s ICTY, protože taková zásada neexistuje, je nutné konstatovat, že tento argument nemůže zpochybnit legalitu napadeného rozhodnutí, jelikož pouze kritizuje právní základ, podle kterého byly zprávy sděleny A. Gotovinovi v průběhu jeho procesu před ICTY. Projednávaná žaloba se však netýká legality rozhodnutí, kterým Rada rozhodla o tomto sdělení.
- 58 Zadruhé podle odpovědi Rady ze dne 16. února 2012 na otázku, již jí položil Tribunál, bylo obhájcem A. Gotoviny ve věci, ve které byl vydán rozsudek ICTY ze dne 15. dubna 2011, Gotovina a další, poskytnuto pouze 48 zpráv ze 205, kterých se žádost o přístup k dokumentům týkala. Vzhledem k tomu, že žalobce k této otázce nepředložil ani písemně ani na jednání žádnou připomínku nebo

poznámku, je třeba mít za to, že žalobní důvod založený na dřívějším zpřístupnění je za předpokladu, že by byl opodstatněný, způsobilý vést ke zrušení napadeného rozhodnutí pouze v rozsahu, v němž byl odepřen přístup k těmto 48 zprávám.

- 59 Zatřetí z vysvětlení poskytnutých Radou v žalobní odpovědi i na jednání vyplývá, že v devadesátých letech dvacátého století byly veškeré záznamy ECMM předány ICTY, aby bylo žalobci ICTY umožněno zahájit stíhání osob podezřelých ze závažných porušení mezinárodního humanitárního práva, ke kterým došlo na území bývalé Jugoslávie od roku 1991.
- 60 Dále Rada tvrdí, že v průběhu řízení ve věci, v níž byl vydán rozsudek ICTY ze dne 15. dubna 2011, Gotovina a další, ji prokurátor ICTY požádal – a přitom se obrátil na jejího generálního tajemníka, vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku – aby mu poskytla dokumenty nezbytné pro účely řízení, zejména včetně zmíněných 48 zpráv (viz bod 58 výše), aby je mohl použít jako důkazy o vině obžalovaných nebo jako skutečnosti svědčící v jejich prospěch a mohl je poskytnout obhajobě. Z článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY totiž vyplývá, že informace, které si prokurátor přeje použít za účelem shromáždění nových důkazů, nelze za tímto účelem v žádném případě použít před tím, než byly sděleny obžalovanému.
- 61 Z vysvětlení Rady rovněž vyplývá, že dokumenty pocházející od ECMM, které byly poskytnuty Úřadu prokurátora ICTY pro účely řízení před tímto tribunálem (viz bod 60 výše) byly poskytnuty jako důvěrné podle ustanovení článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY, které stanoví, že „[p]okud má [p]rokurátor informace, které byly sděleny jako důvěrné a v rozsahu, v němž byly tyto informace použity pouze za účelem shromáždění nové důkazy, lze tyto původní informace a jejich zdroj zpřístupnit pouze se souhlasem osoby nebo entity, které je poskytly“.
- 62 Rada přitom tvrdí, že v rámci žádostí podaných k Radě prokurátorem ICTY, které směřovaly k tomu, aby mu bylo povoleno použít zprávy jako důkazy a poskytnout je obhajobě, přezkoumala předmět těchto žádostí a stanovila podmínky, za nichž mohly být zprávy poskytnuty obhájcem A. Gotoviny, a v důsledku toho zaslala prokurátorovi nedůvěrná znění zpráv, která byla určena ke sdělení obhajobě a v souladu s článkem 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY k tomu, aby byla použita jako důkazy (viz bod 61 výše).
- 63 Pokud tedy žalobce tvrdí, že zprávy byly poskytnuty A. Gotovinovi na základě nařízení č. 1049/2001, je třeba nejprve konstatovat, že nezpochybnil proběhlý postup sdělování informací použitých pouze za účelem shromáždění nových důkazů prokurátorem ICTY v rámci věci, o níž tento tribunál rozhoduje, jak byl tento postup popsán v bodech 59 až 62 výše. Dále ve světle vysvětlení předložených Radou ohledně postupu poskytnutí zpráv obhájcem A. Gotoviny v rámci řízení před ICTY je také nutno konstatovat, že žádný důkaz ve spise neumožňuje předpokládat, že Rada poskytla oněch 48 zpráv A. Gotovinovi poté, co podal žádost o přístup k dokumentům na základě nařízení č. 1049/2001. V tomto ohledu sice žalobce – poprvé na jednání – odkázal na žádost ze dne 30. května 2007, ve které podle něj A. Gotovina nebo jeho advokáti požádali Radu o přístup ke zprávám, avšak postačí konstatovat, že tento dokument – za předpokladu, že existuje – nebyl v projednávaném případě předložen.
- 64 V důsledku toho je třeba zamítnout třetí žalobní důvod a následně zamítnout žalobu v plném rozsahu, aniž je třeba vyhovět žalobcovu návrhu na organizační procesní opatření, který uvedl ve svém dopise ze dne 21. ledna 2010.
- 65 Pokud jde o žádost o vyloučení zástupců Rady z řízení na základě článku 41 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu, je třeba konstatovat, že jednání vytykané uvedeným zmocněncům, tj. skutečnost, že neinformovali Tribunál o existenci rozhodnutí Prokurátor v. Ante Gotovina, Ivan Čermak a Mladen Markač (bod 16 výše), nemůže v projednávaném případě představovat důvod k vyloučení z řízení.

K nákladům řízení

- ⁶⁶ Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Ivan Jurašinović ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Radou Evropské unie.**

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. října 2012.

Podpisy.